

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 504/2011-16

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 14. decembra 2011 predbežne prerokoval sťažnosť T., občianske združenie, M., zastúpeného advokátom JUDr. V. K., M., vo veci namietaného porušenia základného práva garantovaného čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Martin v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 92/2010 a sp. zn. 8 C 237/2010, ako aj uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 5 NcC 8/2011, z 25. marca 2011 a sp. zn. 10 NcC 10/2010 zo 14. apríla 2011 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť T. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 1. júla 2011 doručená sťažnosť T. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie v záhlaví označených základných práv postupom a konaním všeobecných súdov uvedených v úvodnej časti tohto uznesenia.

2. Tvrdenú protiústavnosť napadnutých rozhodnutí sťažovateľ odôvodnil tým, že Krajský súd v Žiline (ďalej len „krajský súd“) aj napriek jeho námietkam voči zaujatosti konajúcej sudkyne i vyjadreniam samotnej sudkyne ju nevytlúčil z rozhodovacieho procesu v jeho veciach, v ktorých vystupuje ako odporca.

3. Skôr, ako ústavný súd pristúpil k vecnému posúdeniu ústavnej sťažnosti, skúmal, či spĺňa všetky zákonom požadované náležitosti a či sú vôbec dané podmienky na jej prerokovanie. Po predbežnom prerokovaní sťažnosti dospel ústavný súd k záveru, že podľa § 25 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) môže sťažnosť odmietnuť z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

4. V prvom rade treba uviesť, že rozhodnutie nadriadeného súdu o nevytlúčení osoby v postavení sudcu z konania na námietku predpojatosti účastníkov konania zásadne nie je dôvodom na podanie ústavnej sťažnosti. Je to dané tým, že táto námietka zostáva zachovaná aj pre prípadný opravný prostriedok vo veci samej (odvolanie či dovolanie). Aj napriek tomu na konanie o tejto námietke je potrebné aplikovať princípy spravodlivého konania.

5. Ústavný súd konštatuje, že sťažovateľ svoju sťažnosť proti napadnutým uzneseniam krajského súdu založil iba na nesúhlase s jeho záverom, že konajúcu sudkyňu nevytlúčil z konania v jeho veciach s odôvodnením, že námietka zaujatosti spočívala výlučne na okolnostiach, spočívajúcich v procesnom postupe sudcu a jeho pocitoch k sťažovateľovi potom, ako dal podnet na disciplinárne konanie proti nemu, ktorý nemôže u sudcu vyvolať pochybnosť o jeho nestrannosti a nezaujatosti.

6. Vo všeobecnosti platí, že základné právo na spravodlivý proces a súdnu ochranu v sebe zahŕňa predovšetkým požiadavku na riadny procesný postup všeobecného súdu, ktorý zodpovedá pravidlám ustanoveným v právnom poriadku (Občiansky súdny poriadok). Z pravidiel ustanovených pre rozhodovanie o nutnej delegácii či vylúčení sudcu z konania a rozhodovania vo veci vyplýva, že nadriadený všeobecný súd nie je povinný rešpektovať vyjadrenie (námietku) účastníka konania či samotného sudcu, lebo opak by smeroval k znefunkčneniu justície (vyberanie sudcov, zbavovanie sa nepríjemných vecí a pod.), preto

len „neúspech v tzv. námietkovom konaní“ nemôže a ani nemohol sám osebe znamenať pre sťažovateľa porušenie práva na spravodlivý proces krajským súdom, najmä keď mu v tomto smere nemožno vyčítať porušenie žiadnych objektívnych pravidiel pre rozhodovanie podľa ustanovenia § 16 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.

7. Ústavnej sťažnosti chýba akákoľvek ústavnoprávna dimenzia vo vzťahu k Okresnému súdu Martin (ďalej len „okresný súd“), ak jej jadrom bola iba kritika konajúceho sudcu (sudkyne) okresného súdu, cez prizmu rozhodnutí krajského súdu, preto sa ňou ústavný súd ani nemohol zaoberať a musel ju ako celok odmietnuť z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. decembra 2011